

GÜVENLİK TANRIÇASI ‘SECURİTAS’IN ÖLÜMÜ: CESUR YENİDÜNYA

Emre BAYSOY

*Dr. Öğretim Üyesi: Namık Kemal Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası
İlişkiler Bölümü, ebaysoy@nku.edu.tr.*

Hülya KÜÇÜK

*Öğretim Görevlisi: Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler
MYO, Yönetim ve Organizasyon Bölümü, Yerel Yönetimler
Programı, Doktora Öğrencisi: İstanbul Üniversitesi,
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı
Doktora Programı, hulyakucuk2015@gmail.com.*

İrem Ece AKPINAR

*Bilim Uzmanı, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Küreselleşme
ve Uluslararası İlişkiler Bölümü, i.ece.akpinar@gmail.com.*

Özet

İnsanların büyük çoğunluğunun kentlerde yaşadığı dünyanın giderek güvensiz hale gelmesi, suç oranlarının artması, özgürlük alanlarının azalması, insanların taleplerinin artması, insanları koruyucu bir sistemin tam olarak geliştirilememesi gibi nedenlerden dolayı güvenlik sorunu ön plana çıkmaktadır. Bu bağlamda yaşadığımız dünyada var olan sisteme alternatif sunmak yerine mevcut sisteme eleştirel yaklaşan *Cesur Yeni Dünya* kitabı bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. *Cesur Yeni Dünya* tam olarak denetleyici bir düzene sahip olmamasına rağmen müdahaleci iktidar tutumundan vazgeçmeyen bir sistemi ele almaktadır. Kitap, bir distopya olmasına rağmen çizdiği kurgu üzerinden mevcut olandan daha güvenilir bir dünyanın var edilebileceğini savunmaktadır.

Bu çalışmanın amacı yaşadığımız dünyada kendimizi ne kadar güvende hissedip hissetmediğimizi, “güvenli bir dünyadan” ne anlamamız gerektiğini ve güvenli bir dünyaya ne kadar ihtiyaç duyduğumuzu *Cesur Yeni Dünya* kitabı üzerinden sorgulamaktır. Güvenliğin olmadığı ya da güvenliğe ihtiyaç duyulmayan (tehditsiz bir dünya) bir dünyanın ne kadar istenebilir olduğu ve de güvenli olduğu bu çalışmada tartışılacaktır.

Çalışmanın ilk bölümünde güvenlik kavramı üzerinden bir kavramsal çerçeve çizilecektir. İkinci bölümde *Cesur Yeni Dünya* kitabı analiz edilerek güvenlik olgusu incelenecektir. Çalışmanın son bölümünde ise insanlar için oluşturulmuş bir güvenlik sistemine ihtiyaç duyulmadan yaşanılabilir mi sorusu üzerinden, *Cesur Yeni Dünya* kitabında ele alınan distopyanın uygunluğu ve uygulanabilirliği tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Kapitalizm, İstikrar, *Cesur Yeni Dünya*, Distopya

THE DEATH OF THE SECURITY GODDESS ‘SECURITAS’: THE BRAVE NEW WORLD

The problem of security comes to the fore due to the fact that the world, where the majority of people live in cities, becomes increasingly insecure, crime rates increase, freedom spaces decrease, people’s demands increase, and the protection system is not fully developed. In this context, instead of presenting an alternative to the existing system in the world we live in, the book *Brave New World*, which approaches the current system critically, constitutes the subject of the study. *Brave New World* looks at a system that does not give up its interventionist power, although it does not have a strictly supervisory order. The book argues that despite it is a dystopia, a more reliable world can be created through its fiction.

The aim of this study is to discuss how safe we feel in the world we live in, what we need to understand from “a safe world” and how much we need a safe world through the book *Brave New World*. In this study, it will be discussed how desirable and safe world without security or a need for security (a world without threat) will be discussed.

In the first part of the study, the concept of security will be defined and a

conceptual framework will be drawn on security theories. In the second chapter, Brave New World will be analysed and handled through the concept of security. In the last part of the study, the applicability of the dystopia discussed in Brave New World will be discussed with the question of whether it can be lived without the need for a security system for people.

Keywords: Security, Capitalism, Stability, Brave New World, Dystopia

Giriş

Geçmişten günümüze gelecekte insanlığı hep nasıl bir dünyanın beklediği merak edilmiştir. Buna göre kimileri kendi inanışları veya idealleri doğrultusunda kendi dünyalarını kurgulamışlardır; kimileri de doğrudan gerçekçi davranmaya özen göstererek geleceğe dair bir tahmin yürütmeye çabalamışlardır. İlk yaklaşım genel anlamda “ideal devlet” biçimiyle karşımıza çıkar; Platon, Farabi, Thomas Moore örneklerinde görüldüğü gibi. İkinci yaklaşıma sahip gerçekçiler ise tarihsel doğrunun son demlerine denk düşerler.

Aldous Huxley tarafından yazılan ve 1932 yılında basılan Cesur Yeni Dünya, George Orwell’ın 1984 adlı eseri ile birlikte, anti-ütopya edebiyatında akla gelen ilk romanlardan biridir. Londra’da geçen eserde yazar, sisteme alternatif sunmak yerine mevcut sisteme eleştirel bir şekilde yaklaşmıştır. Cesur Yeni Dünya kitabının ütopya mı, yoksa distopya mı olduğu halen birçok akademisyen tarafından tartışılmaktadır.

Cesur Yeni Dünya’da genel olarak kurku ve tehdidin olmadığı bir gelecek resmedilmiştir. Güvenliğin “korku ve tehditten uzak olma durumu” olduğu düşünüldüğünde, ilk etapta ideal bir güvenlik toplumundan bahsedildiği düşünülebilir. Ancak soru, böyle bir durumun ne kadar arzu edilebilir olduğudur? Korku ve tehdidin mutlak olarak sıfırlanması durumunda ne kadar “güvenlikli” bir toplum ortaya çıkarmaktadır? Yoksa bu durum sözde bir güvenliği mi ortaya çıkarmaktadır? Bu tür bir geleceğin “maskenin arkasındaki diktatör” (Gottlieb, 2001: 56) olarak tanımlanabilmesinin sebebi nedir? Bu soruları biraz olsun cevaplayabilmek için, güvenliğin doğasına bakmak gerekmektedir.

Türkçe’deki güvenlik sözcüğünün İngilizce karşılığı “*security*” Latince de “*securitas*” kökeninden gelmektedir. *Securitas* Antik Roma’da “kaygısızlık ve korunma” tanrıçasıdır. Roma madeni paralarının üzerinde *Securitas*’ın resmi basılmıştır. Mutlak bir kaygısızlık ve korunma durumunun, hayatın kar-

maşık yapısı ve sürekli değiştiği düşüncesinden hareketle, mümkün olamayacağı açıktır. Aktörler nicelik ve nitelik olarak sürekli değişmekte, aktörlerin hedefleri çeşitlenmekte ve de devamlı olarak riskler, tehlikeler ve tehditler dönüşüme uğramaktadır. Bu nedenle daha antik çağlardan başlayarak güvenlik kavramının paradoksal bir içerik kazandığı söylenebilir. Modern dünya ise çok daha fazla belirsizliklerle doludur.

Cesur Yeni Dünyada ise güvenlik kavramının içerdiği mutluluk, düzen, adalet ve güç olguları bir arada ve birbirleriyle çelişmeden gerçekleştirilmiş durumdadır. Cesur Yeni Dünya, uzun süren bir savaş döneminden, bu dönemin yarattığı ekonomik krizden sonra kurulmuş ütopyik/fantastik bir dünyadır. Bu dünyanın üç temel sloganı ve bileşeni vardır: toplum, eşitlik ve istikrar.

Roman, 'Kuluçkalama ve Şartlandırma Merkezi Müdürü'nün çocuklara verdiği eğitimin anlatılmasıyla başlar. Bu eğitim sürecinde, toplumsal ve ekonomik istikrar için gerekli olan mevcut nüfusun sabit tutulması, cesur yeni dünyayı benimseyecek, ona hizmet edecek ve bundan zevk alacak insanların yetiştirilmesi üzerinde durulur.

Oldukça farklı araçların ve modellerin kullanıldığı bu eğitimin verilmesinden amaç, eğitim sürecinin sonunda entelektüel zekâya sahip Alfaların, kaba fiziksel gücü ve emeği sağlayacak en altı sınıf olan Epsilonların ve bunların arasında bir yerlerde bulunan Beta, Gama ve Deltaların yetiştirilmesidir.

Cesur Yeni Dünya'da insanların birey olma hakkı ve olanağı yoktur. Yani birey yok, toplum vardır. Onun için birey, toplumun içinde eritilerek yok edilir. Kişilerin yalnız kalması son derece tehlikeli görülür. Zira yalnız kalan ve işi olmayan insan düşünmeye başlar. Düşünmek hem insan, hem de toplum için tehlikeli bir şeydir. İnsanların yalnız kalmalarına fırsat vermemek için spor yapmak, film seyretmek gibi etkinliklere önem verilir ve insanlar bu tarz etkinlikleri yapmak için özellikle teşvik edilir. Yalnız kaldıklarında düşünmemeleri, bunalıma girmemeleri için insanlara 'soma' adı verilen zararsız uyuşturucular verilir. Bu yolla insanlar, aldıkları doza göre zihinlerini boşaltmak için 10, 12, 15 saat gibi çeşitli sürelerde tatillere çıkarlar. Bu suretle insanların bağımsız düş kurma hakları da ellerinden alınmış olur.

Cesur Yeni Dünya'da, anne, baba, kardeş, arkadaş, dost, aile gibi kavramlar ve kurumlar zararlı ve müstehcen görülür. Zira herkes, herkese aittir. Yani aidiyet ve sahiplenme duygusu diye bir şey yoktur. Bu yolla insanların birbirlerini arzulamalarının, birbirlerine duygusal yönden ilgi duymalarının önüne

geçilir. Bu doğrultuda insanlar sevmek gibi, vefa gibi, özveri gibi, dayanışma gibi, paylaşma gibi pozitif değerlerden uzaklaştırılarak duygu yüklerinden kurtarılır. Zira bu tür duygular insanların kendileri için gereksiz olduğu gibi, toplum içinde gereksiz ve hatta tehlikelidir. Bu tehlikeyi bertaraf etmek için, duygu yükünden kurtarılan insanlar bencilleşirler, bu şekilde hem kendilerine, hem de çevrelerindekiyle karşı yabancılaşırlar.

Cesur Yeni Dünya’da, insanların yaşlandıkları zaman dine yönelmelerindeki en büyük sebep, ölüm ve ölümden sonraki hayatta olacak şeylerle ilgili olarak duydukları korku olarak görülür. O nedenle, hayatın kaçınılmaz gerçeği olan ölüm sıradanlaştırılır. İnsanların bunu böyle görmeleri, anlamaları ve kabul etmeleri için özel teknikler kullanılır.

Romanın kahramanlarının hemen hepsi karışık duygu ve düşünceler içindedirler. Bir kısmı, yeni dünyada bazı şeylerin yanlış olduğunu düşünür. Yalnız olduklarının bilincinde olan bu insanlar, birey olma, insan olma özelliklerini korumak isterler, sevmek ve sevilmek isterler, bunlara ihtiyaç duyarlar. Sevmenin, sevilmenin, vefa duymanın, mutlu olmanın, dayanışmanın, paylaşmanın, özveride bulunmanın insani erdemler olduğunun, para gibi, makam gibi, mevki gibi dünyevi hırsların aşırılığa vardığında insanı eksilteceğinin, şaşırtaçağının, insanların bunlara sahip olmak ve bunları korumak için küçüleceğinin, insan olmaktan uzaklaşacağına bilincinde olan, mutluluğun da, mutsuzluğun da, gülmenin de, ağlamanın da, zevkin ve acı çekmenin de hayatın bir parçası olduğunu bilen bu insanlar, yeni dünya düzenine karşı çıkarlar ve kendilerini bu dünyanın değiştirilmesi yönünde mücadele etmeye adanlar.

Romanın kahramanlarının diğer bir kısmı ise, yeni dünyaya, bu dünyada oluşturulan sisteme hayranlık duyan, bu dünyada yaşamaktan büyük zevk alan kişilerdir. Tarihin, yani geçmişin, yani yaşananların silinmesi gerektiğini, duyguların gereksiz olduğunu, düşünmenin, sorgulamanın tedirginlik yaratacağını, bundan kaçınmak gerektiğini, makam ve mevki gibi, para gibi maddi değerlerin, ahlak, etik, erdemli olmak, arkadaşlık, dostluk gibi manevi değerlerden daha önemli ve gerekli olduğunu savunan bu insanlar, kendi çıkarlarına uygun olan kurulu düzenin sürdürülmesini, pozitif nitelikteki bu değerlere ve yine insanlığa hizmet edecek olan bilime tercih ederler. Bilimin sadece “gerekli” düzeyde kullanılması gerektiğini ve o nedenle bilimin sürekli bir gelişim göstermemesini düşünür ve bunu savunurlar. Bu iki ayrı görüşün sahibi olan insanlar, birbirleriyle sürekli mücadele halindedirler.

Huxley, kullandığı bu argümanla, sınıfsız bir toplum yaratılamayacağı, insanlar arasındaki eşitliğin kadim Yunandan bu yana, bu bağlamda Aristo'nun da savunduğu gibi sadece bir onur eşitliği olduğu, zekâ, yetenek, beceri farklılığından kaynaklanan eşitliksizliklerin ortadan kaldırılamayacağı mesajını verir.

Huxley'in kurduğu bu fantastik dünya, aslında pek çok yönüyle olağanüstü bir dünyadır. Bu dünyada yapılanlar, amaca ulaşmak için kullanılan araçlar ve yöntemler tamamıyla sıra dışıdır. Günümüzde pek çok devlet, kurum ve kuruluş tarafından başarıyla uygulanan algı yönetimi, insanların belli düşüncelere koşullandırılmaları, özellikle yazılı ve görsel basın tarafından manipüle edilmeleri, duygusuzlaştırılmaları, Cesur Yeni Dünya'da yaygın biçimde kullanılan ve sonuç alınan tekniklerdir.

Romadaki kişilerin psikolojik olarak şartlandırılmaları ise Hipnopedya (uykuda eğitim) ile yapılır. Örneğin 12 yıl boyunca her gece 150 kez kulaklarına "Artık herkes mutlu" şeklinde bir ses verilir, ya da sistemin canlı kalması için gerekli olan tüketimi sürekli kılmak için "Atıp kurtulmak, onarmaktan iyidir. Yama artarsa refah düşer" tarzı şartlandırmalar yapılmaktadır.

Cesur Yeni Dünya'da insanların yöneticiler tarafından denetlenebilmeleri için kurulan mekanizmalar, günümüzde de siyasi iktidarlar tarafından aynı amaçla ve aynı şekilde kullanılmaktadır. Bu bağlamda, Cesur Yeni Dünya'da düşüncüyü, sorgulamayı, duyguyu ortadan kaldırmak, insanları makineleştirmek için kullanılan araç ve yöntemler, günümüzde facebook, instagram, twitter gibi sanal ortamlar aracılığıyla ve ustaca yürütüldüğü düşünülebilir.

Cesur Yeni Dünyanın Günümüze Yansımaları

Huxley'in Cesur Yeni Dünya isimli kitabını yazdığı dönem pek de aydınlık bir dönem değildi. Huxley, romanını yazarken kafasında kurduğu kâbus gibi bir gelecekte başka şeyler de taşıyordu. Huxley'e göre I. Dünya Savaşı'nın en kötü sonuçlarından biri Amerika'nın dünya egemenliğinin kaçınılmaz bir şekilde hızlanışydı. Huxley, 'Amerika'nın geleceği dünyanın geleceğidir' yollu mahzun kehanetini 1920'lerde birkaç yerde dile getirmişti ve kocaman gökdelenleri, dolar ekonomisi, gençlik kültü, duygusal filmleri, seks hormonlu sakızları, her yerde hazır ve nazır fermuarları ve feryat eden saksafonlarıyla Dünya Devleti'nin ilk önce Amerikan yaşam biçiminin küresel yayılışına bir yergi olarak düşündüğünü ortaya koymuştu.

Huxley'in Cesur Yeni Dünya'yı yazmadaki asıl amacının, "Tanrılara Benzeyen İnsanlar"ı ve Kaliforniya dünyasını yermek olduğunu söyleyebiliriz. Ekim 1929'da Wall Street'in çöküşü, Britanya'nın sadece temel ürün endüstrilerine dayanan alanları için çok sert yan etkiler taşıyan bir küresel sarıntıya neden oldu. Sonraki iki yıl boyunca bu bölgelerde işsizlik hızla artmış ve 1931'in ilk aylarından itibaren, ülkenin ekonomik problemlerinin her gün biraz daha vahim bir hal alması işleri daha da kötüye götürdü.

Huxley, Cesur Yeni Dünya'yı yazdığı sıralarda, tıpkı romanın önde gelen karakterlerinden Mustafa Mond gibi, eğer uygarlık mevcut krizden başarıyla sağ çıkacaksa, ilk ve en son kerede ihtiyaç duyulan şeyin öncelikle istikrar olduğunu ileri sürmüştü. Mond'un adı Sir Alfred Mond'dan esinlenerek konulmuştur. Huxley onun Middlesborough yakınlarında olan Billingham'daki devasa fabrikasını Cesur Yeni Dünya'yı yazmaya başlamadan hemen önce gezmişti. Huxley, Mond'un Billingham'ı planlama ilkelerinin 'muzaffer bir tecessümü' olarak kocaman bir plansız tutarsızlık dünyasının ortasındaki düzenli bir evren' olarak görmüştü. Öyle görünüyor ki, vahşiye buyurgan tahakkümü içinde Mustafa Mond, Huxley'nin Haziran 1931'de Britanya'ya akıl, düzen ve istikrar getirmesi için çağrıda bulunduğu 'güçlü ve akıllı merkezi otorite'yi kişileştirmiş bir halidir.

Cesur Yeni Dünya'nın arka planını tam olarak bilmek romanın kara ütopyacı dayanaklarını hiçbir şekilde geçersiz kılmaz. Roman, şirket-devletin doğasındaki totaliter tehlikelerin bir geleceğe yansıtımı olarak okunabileceği gibi, Amerikan öncüsüne dair bir hiciv olarak da anlaşılabilir.

Güvenlik Ve Cesur Yeni Dünya İlişkisi

Kitapta anlatılan devletin adı Dünya Devleti'dir ve bu devlet, standartlaştırılmış iki milyar nüfuslu, yurttaşların sadece on bin farklı soyadı taşıdığı, hiçbir kaynağın sınırlı olmadığı ve herkesin mutlu olduğu bir yerdir. Dünya Devleti insanların tüplerde "üretildiği" ve devlet tarafından kaderlerinin çizildiği bir dünyadır. Bu dünyada hastalıklar, savaşlar ve yoksulluk yoktur; aksine herkesin alabildiğine mutlu olduğu, teknolojinin çok gelişmiş olduğu, insanların eğlendiği bir ortam mevcuttur.

Dünya Devleti böyle bir düzen üzerine kurulurken bu düzeni kabul etmeyen, eski hayatlarını devam ettiren, modern dünyanın dışında yaşayan bir toplum daha bulunmakta ve bu toplumun yaşadığı yere "Vahşi Bölge" denmek-

tedir. Vahşi Bölge, Dünya Devleti'nden elektrikli tellerle ayrılmış bir bölgede varlığını devam ettirmektedir. Daha güzel ve güvenilir bir dünya için kurulan Dünya Devleti dışında yer alan Vahşi Bölge, kitabın yazıldığı döneme ait yaşam biçimini anlattığı düşünülebilir. Vahşi Bölge, yeni kurulan sisteme uyum sağlayamayan kişilerin hayatlarını sürdürdükleri bölgedir.

Huxley, Cesur Yeni Dünya'da refahın gaddarlıkla değil de mühendislikle, şişelerde büyütülen bebeklerle, hipnoz türünden telkin ile, üretim çarkının tekerleklerini sürekli döndüren sınırsız tüketimle, yönetimdekiler tarafından dayatılan ve rastgele cinsel birliktekilerle, oldukça zeki bir idari sınıf ile basit işlerini sevecek şekilde programlanmış yarım akıllı işçilerin oluşturduğu alt gruplar arasında değişen, önceden belirlenmiş bir kast sistemiyle ve soma adındaki uyuşturucuyla elde edilen bir totalitarizmi anlatmaktadır (Atwood, 2019: 7).

Sonuç

Cesur Yeni Dünya'da anlatılan, “mutlak” ve “mükemmel” güvenlik durumunu bir distopya yapan şey nedir? Bu sorunun cevabı böyle bir gelecekte bilginin dolaplarda kilitli tutulması ve bilgiye erişimin ancak belli kişilere (yöneticilere) açık olmasıdır. Gerçekte Platon'un mağarasının bir bilim kurgu setinde yeniden üretilmesidir. Bilgi olmadığı için, dolayısıyla ilerleme de yoktur. Bir süreç içerisinde doğruyu, yanlış arayış yoktur. Bu nedenle bu sözde yeni dünya insanın doğasına aykırıdır. Güvenliğin robotlaşması ve makineleşmesidir.

Cesur Yeni Dünya'nın sloganı olan “cemaat, özdeşlik, istikrar” (*community, identity, stability*) Fransız Devrimi'nin “Kardeşlik, Eşitlik, Özgürlük” ideallerini çağrıştırmaktadır (Gottlieb, 2001: 65). Ancak bu tür bir dünyada cemaat, bir karınca topluluğuna; özdeşlik, herkesin birebir aynı ve itaatkâr olmasına; istikrar ise sonsuz bir durgunluk anlamına gelmektedir (Gottlieb, 2001: 65). Sonuç insanoğlunun kendisine bilişsel olarak yabancılaşmasıdır.

Sözde Cesur Yeni Dünya'da bilim de bu yabancılaşmaya hizmet etmektedir. Bu “antik gelecekte” yalnızca totaliter mağaraya hizmet eden, uygulamalı bilimlere yer vardır ve dolayısıyla bağımsız araştırmacı ve bilim anlayışı yasaklanmıştır (Gottlieb, 2001: 67). Bu dünyada tek tehdit “gerçek”tir ve bilim bir toplumsal tehlikedir (Gottlieb, 2001: 67).

Sonuç olarak güvenliğin Latince etimolojik kökeni *securitas* yerine, Türkçe'deki güven ve güvenlik kavramı konuyu çözüme kavuşturmaktadır. Türk Dil Kurumu sözlüğüne göre “güven”：“Korku, çekinme ve kuşku duymadan inanma ve bağlanma duygusu ve yüreklilik, cesaret” anlamlarına gelmektedir. Tehdit olmadan cesaretin ve yürekliliğin bir anlamının olmayacağı açıktır. Güvenlik ise, yine TDK sözlüğüne göre“toplum yaşamında yasal düzenin aksamadan yürütülmesi, kişilerin korkusuzca yaşayabilmesi durumu, emniyet” olarak tanımlanmaktadır.

Bu tanımın yine Türkçedeki “öğünmek” sözcüğünü çağrıştırdığı söylenebilir. “Öğünmek (öz Türkçe): öğrenmek, düşünmek, bilgilenmek, bilgi toplamak anlamındadır. “Öğ” sözcüğü, Türkçede “öğretmen”, “öğrenmek” gibi kelimelerin kökünü oluşturmaktadır (<http://www.dilforum.com/forum/archive/index.php/t-5215.html>).

Mustafa Kemal Atatürk'ün, “Türk öğün, çalış güven”: (önce) öğren-öğün, sonra çalış ve sonuç olarak kendine artık güvenebilirsin demesi, güvenlik kavramının Latince *securitas* temelli kendi kendisiyle çelişen anlamına ve de “korku ve tehdiitten uzak olma” gibi bir kısır ve de yönlendirilebilir olmasına panzehir oluşturmaktadır. Böylelikle korku odaklı ve tehdidi yok etmek amaçlı hedonizm ve konformizm temelli bir güvenlik anlayışı yerine, her türlü korkuya ve tehdiide hazırlıklı olmayı öngören akılcı, çalışkan ve ilerici “Öğünlük” anlayışı temel ilke haline gelebilir. Sonuç olarak, Platon'un mağarasının gelecekçi bir maketi yerine, bilgi ve ilerleme temelli bir anlayış geleceğe şekil verebilir.

KAYNAKÇA

Atwood, (2019), Önsöz, içinde Cesur Yeni Dünya, İthaki: İstanbul.

<http://www.dilforum.com>

Gottlieb, E. (2001), Dystopian Fiction East and West: Universe of Terror and Trial, MQUP: London.

Huxley, A. (2016), Cesur Yeni Dünya, İthaki: İstanbul.

Yazarlar

Dr. Öğretim Üyesi EMRE BAYSOY

1980 yılında İstanbul Üsküdar’da doğdu. 1998 yılında TED Ankara Kolejinden mezun oldu. 2002 yılında Başkent Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünde lisans eğitimini tamamladı. 2003-2006 yılları arasında ODTÜ Uluslararası İlişkiler Bölümünde “Tarihsel Bağlam İçerisinde Kalkınmanın Ekonomi Politikası: Uluslararası ve Türkiye Deneyimi” adlı yüksek lisans çalışmasını tamamladı.

Harp Akademileri Komutanlığı Stratejik Araştırmalar Enstitüsünde 2007 yılında başladığı Ulusal ve Uluslararası Güvenlik Stratejileri doktora programını 2012 yılında tamamlamıştır. 2010 yılında araştırma görevlisi olarak başladığı Namık Kemal Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümünde halen Dr. Öğr. Ü. olarak görev yapmaktadır.

Ulusal hakemli dergilerde yayımlanmış “Demir Yollarının Stratejik Önemi”, “Rusya ABD ve AB İlişkileri Bağlamında Enerjinin Ekonomi Politikası ve Küreselleşmenin Jeopolitikliği”, “Dünya’da ve Türkiye’de Suyun Ekonomi Politikası”, “Dünya Sistemi ve Küreselleşme”, “Mekânsal Düzenleme ve Küreselleşmenin Coğrafyasız Jeopolitikliği”, “Modernleşme ve Jeopolitik Ekseninde Doğu Sorunu” adlı altı; uluslararası indeksli dergilerde ise yayımlanmış “Bir Güvenlik-siz-leştirme Aracı Olarak Terörizm” başlıklı bir makalesi bulunmaktadır.

(E- Posta:ebaysoy@nku.edu.tr). 5333542186

Öğretim Görevlisi HÜLYA KÜÇÜK

09.09.1989 tarihinde İstanbul’da doğdu. Lisans eğitimini 2008-2013

yılları arasında Sakarya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü'nde tamamladı. Lisans eğitimi sırasında 2010-2011 yılları arasında Erasmus Öğrenim Hareketliliği programı ile iki dönem İtalya'da Università-DellaCalabria'da öğrenim gördü. 2009-2014 yılları arasında da Anadolu Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde ikinci lisans eğitimini tamamladı. 2013-2016 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Yerel Yönetimler Kent ve Çevre Çalışmaları Bilim Dalı Yüksek Lisans Programından “*Karşılaştırmalı Yerel Yönetim Sistemleri: İtalya ve Türkiye Örneği*” tez çalışması ile mezun oldu. 2016 yılında tez çalışması için Erasmus Staj Hareketliliği kapsamında Bologna Üniversitesi'nde iki ay araştırma yaptı. 2013 yılında Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Kamu Yönetimi Bilim Dalı'nda başladığı ikinci yüksek lisansını “*Türkiye ve İtalya'da Kalkınma Ajansları, Yönetimde Roller ve Yerel Kalkınmaya Katkıları*” konulu tez çalışması ile tamamladı. Marmara Üniversitesi Kent Sorunları ve Yerel Yönetimler Araştırma ve Uygulama Merkezi'nde Kent ve Katılım Birim sorumlusu olarak halen görev almaktadır. 2017 yılında başladığı İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı Doktora programında eğitimine devam etmektedir. 2018 yılından itibaren Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler MYO, Yerel Yönetimler Programında Öğretim Görevlisi olarak çalışmaktadır. Kent Konseyleri, Belediyelerin denetimi ve yerel özerklik konularında çalışmaları bulunmaktadır.

(E-Posta: hulyakucuk2015@gmail.com) İletişim Numarası: 05456644868

Bil. Uzm. İREM ECE AKPINAR

20.04.1993 İstanbul Şişli doğumdu. Kırklareli Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü'nde lisans eğitimini bitirdi.2013-2014 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi'ne Farabi değişim programı yaparak eğitimime burada devam etti. 2015 yılında Kırklareli Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümden “Trakya'nın Gözdesi (Sakin Şehir Örneği: Vize)” ,”Çarpık Kentleşmeden Modelleşmeye (Kağıthane Örneği)” makale çalışmaları yaparak ve çeşitli kongrelerde sunum yaparak mezun oldu. Dokuz Eylül Üniversitesinde Deu Siyaset Bilimi Topluluğu aktif şekilde faaliyetler içinde yer aldı. 2015 yılında Dokuz Eylül Üniversitesinde “XII Ulusal Politika Bilimi ve Kamu Yönetimi Sempozyum” düzenleyerek düzenleme komitesinde yer aldı. Aynı zamanda sempozyum

da Çarpık Kentleşmeden Modernleşmeye (Kâğıthane Örneği) makaleyi sundu. 2016 yılının şubat ayında Namık Kemal Üniversitesi'nde Küreselleşme ve Uluslararası İlişkiler Anabilim dalında yüksek lisansa başladı. Yüksek Lisans Sürecinde çeşitli sempozyumlara katılarak bildiri yayınları sundu. 2017 yılında Marmara üniversitesi Kent Sorunları Ve Yerel Yönetimler Araştırma Ve Uygulama Merkezi gönüllü olarak çalışmaya başladı. 2018 Mayıs- Nisan 2019 tarihleri arasında 4004 "İstanbul'da Kentsel Alanda Çocuğun Doğayı Ve Kendini Sanatla Keşfi, 4004, TÜBİTAK Doğa Eğitimi ve Bilim Okulları projesinde hazırlık aşaması yer aldı. 08 Mayıs- 08 Temmuz 2018 tarihleri arasında ABA eğitim de Yönetici Asistanı olarak çalıştı. 22 Temmuz 2018' de "Küreselleşme, Politik Mekân Ve İktidar: Alternatif Bir Jeopolitik Değerlendirme" tezle yüksek lisanstan mezun oldu. Yerel Yönetimlerde Şehir Konseyleri, Yoksulluk ve Sosyal Dışlanma, Çocuk Dostu Kent, Küreselleşme, Güvenliktik alanlarından çalışmalar yapmaktadır. 01.04.2019-31.05.2019 tarihlerinde kısa zamanlı Romanya da Erasmus programına dahil oldu.Proje kapsamında iki ay boyunca Romanya da RamnicuSarat'ta ana sınıfı ve liseli çocuklarla birlikte çeşitli aktiveler yaparak haftalık projeler yazdı. 2019 Eylül ayından itibaren KA.DER proje uzmanı olarak çalışmaktadır.

Yüksek lisans eğitimini Namık Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Küreselleşme ve Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı'nda "Küreselleşme, Politik Mekân Ve İktidar: Alternatif Bir Jeopolitik Değerlendirme" konulu tez çalışması ile tamamladı. Yerel yönetimler, kentleşme politikaları mekân ve iktidar ilişkileri kentleşme, kadın alanlarında çalışmalar yapmaktadır.

(E-posta: i.ece.akpınar@gmail.com). 05530866527